

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bogdan Elena și avocatul Țurcan Doina în numele inculpatului

Agati Boris Grigore, născut la 08 august 1947, originar și domiciliat în or. Soroca, str. Colinei 10.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 10.01.2012-25.06.2012
2. în instanța de apel: 22.10.2012-13.11.2013
3. în instanța de recurs: 28.01.2014-12.03.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 25 iunie 2012, Agati B.G. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) CP, la 4 ani închisoare. În baza art. 90 CP, i-a fost suspendată pedeapsa stabilită pe un termen de 2 ani.

2. Potrivit sentinței, în circumstanțe necunoscute și în perioada de timp nestabilită de organul de urmărire penală Agati B.G. a păstrat ilegal la el în gospodărie, în or. Soroca, str. Colinei 10, fără scop de înstrăinare, 11.779 gr. de marihuană într-un sac de polietilenă și într-un vas de masă plastică, când la 02 noiembrie 2011 acestea au fost depistate de colaboratorii de poliție. Conform raportului de expertiză nr.3936 din 22.11.2011 masa vegetală uscată, depistată și ridicată din gospodăria lui Agati B.G., reprezintă marihuană, în cantitate de 11.779 gr., care se atribuie la categoria substanțelor narcotice, iar în conformitate cu Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006, „Privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, cantitatea acestora reprezintă proporții deosebit de mari.

Deși, conform actului de învinuire inculpatului i-a fost încredințată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) CP – *prelucrarea, păstrarea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari*, acțiunile inculpatului Agati B.G. de către instanța de fond au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) CP – *circulația substanțelor narcotice, adică, păstrarea, transportarea a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Agati B.G. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.

217¹ alin. (4) lit. d) CP, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată cu circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani. În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită să-i fie adăugat parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca din 12.11.2009, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată cu circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului partea acuzării a invocat recalificarea neîntemeiată a acțiunilor inculpatului din prevederile art. 217¹ alin. (4) lit. d) CP în cele ale art. 217 alin. (4) lit. b) CP, partea apărării nu a prezentat probe ce ar confirma calitățile de remediere a cînepii. În calitate de alt argument a fost indicată ignorarea de către instanța de fond la individualizarea pedepsei a pedepsei complementare obligatorii și a prezenței antecedentelor penale nestinse.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, a fost admis parțial apelul declarat, casată sentința și pronunțată o hotărîre nouă, prin care Agati B.G. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) CP, stabilindu-i pedeapsa de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe termen de 4 ani. În conformitate cu art. 85 alin. (1) CP, prin cumul de sentință, adăugînd parțial pedeapsa neexecutată în baza sentinței Judecătoriei Soroca din 12.11.2009, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe termen de 4 ani.

Instanța de apel a menționat că, conform rechizitoriului, inculpatul a fost acuzat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.d) CP, însă instanța de fond la condamnat în baza art.217 alin. (4) lit.b) CP pentru păstrarea ilegală la domiciliul său a substanței narcotice în proporții deosebit de mari - 11.779 gr. de marihuană.

În ședința instanței de fond dînsul, fiind audiat în calitate de inculpat a declarat că, în 2002 s-a îmbolnăvit și a avut o intervenție chirurgicală la rinichi și tot atunci i s-a depistat diabet zaharat. În spital a stat cu un bulgar care l-a sfătuit că bolile de care suferă el pot fi tratate cu buruiene și anume cu plante de cînepă, scumpie, spin sur. Aceste plante le-a colectat, le-a uscat în baie. Ulterior le pune în apă fierbinte și făcea baie. Nu a vîndut nimănui cînepă și nici nu a avut de gînd să o realizeze.

Instanța de apel a menționat că în afară de recunoașterea inculpatului, vina lui în comiterea infracțiunii de păstrare a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare se dovedește prin declarațiile martorilor Agati V., Bălănescu A., Cigoreanu Gh., precum și raportul de expertiză nr.3936 din 22.11.2011.

În circumstanțele menționate instanța de apel a considerat că instanța de fond, reieșind din probele administrate pe caz, întemeiat a ajuns la concluzia că intenția inculpatului de realizare a substanțelor narcotice pe caz nu s-a confirmat și astfel, justificat a reîncadrat acțiunile lui din art.217¹ alin.(4) lit.d) în art.217 alin.(4)lit.b) CP.

Totodată, stabilindu-i lui pedeapsa, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, prin sentința judecătoriei Soroca din 12.11.2009, Agati B.G. în baza art.217 alin.(1); 27,

325 alin.(1); 79; 84 alin.(1) CP a fost condamnat la 4 ani închisoare cu amendă în mărime de 250 unități convenționale. În baza art. 90 alin.(1) CP executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 2 ani. Termenul de probă pentru el expira la 12.11.2011. Săvârșirea noii infracțiuni pentru care el a fost condamnat pe cazul actual a fost depistată la 02.11.2011, adică pînă la expirarea termenului de probă stabilit lui prin sentința precedentă, astfel antecedentul penal precedent la momentul săvârșirii noii infracțiuni nu era stins. În astfel de circumstanțe, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(10) CP urma să-i stabilească pedeapsa în condițiile art.85 CP, ceea ce de către instanță nu a fost respectat.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, în care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd temeiurile de casare prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) CPP, sub următoarele aspecte: instanța de apel a dat prioritate declarațiilor inculpatului, ca urmare neîntemeiat reîncadrînd acțiunile lui din art.217¹ alin.(4) lit.d) CP în art.217 alin. (4) lit.b) CP, fiind prezent în acțiunile lui scopul înstrăinării, instanța de apel eronat a apreciat probele administrate la dosar.

5.1 Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar și de către avocatul inculpatului Țurcan Doina, în care solicită casarea parțială a acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit căreia inculpatul în baza art. 95 alin. (2) CP, să fie eliberat de pedeapsa cu închisoare, invocînd că instanța de apel nu a luat în considerație că inculpatul este invalid de gradul 1 pe viață și necesită îngrijire din partea altei persoane, din care motiv acesta a fost în imposibilitate de a se prezenta la instanța de apel, ignorînd prevederile art. 95 alin. (2) CP.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din materialele cauzei se reține că Agati B.G., de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal – *prelucrarea, păstrarea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari*.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului Agati B.G. în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – *circulația substanțelor narcotice, adică, păstrarea, transportarea a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, concluzie menținută de către instanța de apel*.

La baza acestei concluzii instanța de apel a pus:

- Declarațiile inculpatului, prin care el și-a recunoscut vina în latura păstrării ilegale a substanței narcotice depistate la el, negînd totodată faptul că ar fi avut scop de înstrăinare a acestor substanțe. În ședința instanței de fond dînsul, fiind audiat în calitate de inculpat a declarat că, „în 2002 s-a îmbolnăvit și a avut o intervenție chirurgicală

la rinichi și tot atunci i s-a depistat diabet zaharat. În spital a stat cu un bulgar care l-a sfătuit că bolile de care suferă el pot fi tratate cu buruiene și anume cu plante de cînepă, scumpie, spin sur. Aceste plante le-a colectat, le-a uscat în baie. Ulterior le pune în apă fierbinte și făcea baie. Nu a vîndut nimănui cînepă și nici nu a avut de gînd să o realizeze”;

- Declarațiile martorului Agati V., soția inculpatului care a declarat că: „Cu masa vegetală găsită la ei în baie, soțul fiind bolnav de diabet zaharat și pielonefrită, se trata făcînd băi. În afară de cînepa mai erau și alte buruieni. Ea nu considera buruienile din baie ca substanțe narcotice. Nu s-au ocupat cu realizarea acestor buruieni, nici ea și nici soțul”;

- Declarațiile martorilor Bălănescu A. și Cigoreanu Gh., conform cărora ei ca colaboratori de poliție, în urma percheziției autorizate au depistat și ridicat la domiciliul inculpatului substanțe narcotice;

- Raportul de expertiză nr.3936 din 22.11.2011, conform căreia substanța depistată la domiciliul inculpatului reprezintă marihuană, care se sribui la cele narcotice, cantitatea acesteia fiind de 11.799 gr.

Colegiul constată, așa cum de altfel în mod corect a reținut și instanța de apel că, instanța de fond, reieșind din probele administrate pe caz, întemeiat a ajuns la concluzia că intenția inculpatului de realizare a substanțelor narcotice pe caz nu s-a confirmat și astfel, instanța de fond justificat a reîncadrat acțiunile inculpatului din art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal în art.217 alin.(4) lit.b) Cod penal.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel a evidențiat corect că, argumentul apelantului precum că inculpatul, păstrînd ilegal substanța narcotică ridicată la el la domiciliu, de fapt se ocupa de realizarea lor, este lipsit de temei. Învinuirea adusă inculpatului în acest sens fiind bazată doar pe declarațiile martorilor Bălănescu A. și Cigoreanu Gh. - ambii fiind colaboratori de poliție, au declarat că ei dispuneau de informație operativă precum că, Agati B.G. la domiciliu păstrează și se ocupă cu realizarea substanțelor narcotice. Însă, în cadrul urmăririi penale nu au fost efectuate oarecare acțiuni procesuale, întru confirmarea și realizarea acestei informații operative, pentru constatarea în flagrant a realizării substanțelor narcotice de către inculpat, nu au fost stabilite oarecare persoane căror inculpatul urma sau deja a realizat substanțe narcotice. Astfel, pe caz nu au fost administrate oarecare probe ce ar dovedea intenția inculpatului de realizare a substanțelor narcotice.

Colegiul susține și concluzia justificată a instanței de apel privind netemeinicia argumentului apelantului referitor la prezența în acțiunile inculpatului a intenției de realizare a substanțelor narcotice, deoarece el deși anterior a mai fost condamnat pentru păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, dar fără scop de realizare.

În viziunea instanței de recurs, aceste argumente, avînd doar un caracter de presupunere, de fapt sînt lipsite de oarecare bază probantă în sensul prezenței la inculpat a intenției de realizare a substanțelor narcotice.

În acest sens, Colegiul reține corectă invocarea instanței de apel a doctrinei judiciare naționale și anume la analiza laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art.217¹ Cod penal și a scopului înstrăinării substanțelor narcotice. Însă întru înlăturarea oricăror dubii apărute la dilema prezenței sau lipsei a scopului înstrăinării substanțelor narcotice în acțiunile inculpatului, Colegiul evidențiază următoarele:

Înstrăinarea ilegală de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope ori de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vînzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.).

Înstrăinarea ilegală de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană.

Scopul înstrăinării este prezent atunci cînd făptuitorul urmărește transmiterea plantelor sau a substanțelor vizate în posesia unei alte persoane. Nu are importanță dacă, prin comiterea faptei, subiectul a urmărit realizarea unui interes material.

Despre prezența scopului de înstrăinare pot mărturisi, în prezența unor temeieri suficiente: procurarea, prepararea, păstrarea sau transportarea substanțelor narcotice de către o persoană care nu le consumă; numărul mare de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope; amplasarea acestor substanțe în recipiente care facilitează înstrăinarea; existența unei înțelegeri cu cei care urmează să procure astfel de substanțe etc. Pentru stabilirea prezenței scopului de înstrăinare, este necesară identificarea tuturor acestor circumstanțe în ansamblu, și nu doar a uneia din ele.

Raportînd cele indicate la speța supusă judecării Colegiul penal consideră că, instanța de apel s-a expus corect asupra probelor menționate, elucidînd faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, ca urmare fiind întemeiată soluția instanței de fond menținută de instanța de apel, privind lipsa scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, și ca urmare încadrarea acțiunilor lui Agati B.G. în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, odată ce cumulul de probe administrat la dosar a confirmat numai faptul că la domiciliul acestuia au fost descoperite substanțe narcotice în proporții deosebit de mari. Însăși doar prin cantitatea de 11.799 gr. de substanță narcotică, depistată la domiciliul inculpatului, nu se dovedește intenția lui de a realiza această substanță altor persoane.

Colegiul în acest context specifică, precum că, pentru constatarea prezenței scopului de înstrăinare nu este suficient un singur temei, descoperirea unei cantități mari de substanțe narcotice, fiind necesară identificarea și altor circumstanțe (ambalarea, alte persoane – potențiali posesori, etc.).

La capitolul stabilirii și aplicării pedepsei de către instanța de fond, Colegiul remarcă, că instanța de apel, ținînd cont de prevederile art. 85 și 90 Cod penal, în mod corect a înlăturat eroarea comisă de prima instanță, menționînd prezența antecedentelor penale nestinse la momentul săvîrșirii infracțiunii supuse judecării, luînd în considerație și circumstanțele cauzei, personalitatea acestuia, de starea sănătății lui și atitudinea acestuia față de fapta săvîrșită.

Lecturînd textul recursului declarat de către apărătorul inculpatului, argumentul unic invocat de el este ignorarea de către instanța de apel a faptului imposibilității prezentării în ședințele instanței de apel a inculpatului, care este invalid de gradul 1 pe viață și necesită îngrijire din partea altei persoane, solicitînd aplicarea prevederilor art. 95 alin. (2) Cod penal.

În acest context Colegiul consideră necesar de menționat că, conform materialelor cauzei, la etapa examinării cauzei în instanța de fond, la solicitarea avocatului Țurcan D. au fost anexate copiile actelor: trimitere-extras din 28.03.2012 (f.d.86), certificatul seria EM-nr.530991(f.d.87), extras de pe fișa de ambulatoriu, de staționar din 30.03.2012(f.d.88), certificat seria EM-nr.651891 (f.d.89), ce confirmă că începând cu 12.05.2010 și fără termen, inculpatul este încadrat în gradul 1 de invaliditate, nefiind recomandată activitatea de muncă, fiind necesar ajutorul altei persoane.

În instanța de apel au fost anexate la dosar un șir de acte cu același conținut (f.d.145-148), și un răspuns din 07.11.2013 de la Directorul al IMPS Centrul Medicilor de Familie Soroca Ciobanu Ludmila, prin care se confirmă imposibilitatea deplasării inculpatului în instanța de judecată, fiind în stare generală gravă (f.d.168). Luând în considerație actele menționate instanța de apel în opinia Colegiului, punând în discuție posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului, corect a conchis că: *„A considera posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului, dat fiind faptul că au fost luate toate măsurile posibile de a prezenta inculpatul în fața instanței de apel. Mai mult ca atât, sunt date confirmătoare ale stării sănătății inculpatului, care confirmă acel fapt că acesta nu este transportabil și este imposibilă prezentarea acestuia în ședința instanței de apel...”*(f.d.175-verso). Ca urmare în decizia adoptată instanța de apel la stabilirea pedepsei a ținut cont și de *„...starea sănătății lui...”* .

Aici Colegiul remarcă faptul că, potrivit prevederilor art. 95 alin. (2) Cod penal, Persoana care, după săvârșirea infracțiunii sau în timpul executării pedepsei, s-a îmbolnăvit de o boală gravă, alta decât cea specificată la alin.(1), ce împiedică executarea pedepsei, poate fi liberată de executarea pedepsei de către instanța de judecată.

Reieșind din certificatul seria EM-nr.530991, inculpatul este încadrat în gradul 1 de invaliditate, începând cu 12.05.2010, adică pînă la săvârșirea infracțiunii supuse judecării - noiembrie 2011, astfel fiind imposibilă aplicarea articolului vizat, dat fiind faptul că boala gravă a inculpatului nu a apărut după săvârșirea infracțiunii sau în timpul executării pedepsei, fiind inaplicabilă liberarea de executare a pedepsei a inculpatului.

Recurenții au criticat decizia, invocînd cazul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

În opinia instanței de recurs nu sunt întemeiate motivele de casare invocate, acestea fiind analizate detailat în pct. 6 al prezentei decizii, precum și deoarece instanța de apel a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, încadrînd corect acțiunile inculpatului, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bogdan Elena și avocatul Țurcan Doina în numele inculpatului **Agati Boris Grigore**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 martie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti